

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M.D.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 lipca 2015 r.

kasacji wniesionej obrońcą skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt X K (...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.,

p o s t a n a w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić skazanego M.D. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3. nie uwzględnić wniosku adw. F.P.L. o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...), Sąd Okręgowy w G. utrzymał w mocy, zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego, wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt X K (...), którym to orzeczeniem oskarżony M.D. skazany został za szereg przestępstw w tym za występki z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na łączną karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 140 stawek dziennych po 10 zł każda.

Zarządzeniem z dnia 2 marca 2017 r. (k. 450) na wniosek skazanego wyznaczono mu obrońcę z urzędu w osobie adw. F.P.L. w celu sporządzenia i podpisania kasacji lub poinformowania sądu o braku podstaw do jej wniesienia.

Zawiadomienie o wyznaczeniu obrońcy wraz z odpisem wyroku wpłynęło do Kancelarii Adwokackiej w dniu 9 marca 2017 r. (k. 466 oraz k. 2 akt WKK (...)) i tego samego dnia stosowne zawiadomienia otrzymali M.D. (k. 465) oraz (...) Izba Adwokacka w (...) (k. 467).

Obrońca skazanego adw. F.P.L. sporządził i podpisał kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie M.D. i nadał zawierającą ją przesyłkę w urzędzie pocztowym w G. w dniu 10 kwietnia 2017 r. (k. 7 akt WKK).

Przedmiotowa kasacja została przyjęta zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 kwietnia 2017 r. (k. 9 akt WKK), a następnie, po sporządzeniu pisemnej odpowiedzi przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy M.D. nie może zostać rozpoznana, bowiem została ona złożona z przekroczeniem terminu zawitego określonego w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k. i tym samym nie powinna zostać przez Sąd Okręgowy w G. (upoważnionego sędziego) w ogóle przyjęta. Ponieważ tak się nie stało, Sąd Najwyższy, stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k., zobligowany był pozostawić ją bez rozpoznania.

Termin 30 dni do wniesienia kasacji strony liczony jest od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W niniejszej sprawie był to dzień 9 marca 2017 r. Skoro zaś tak, to ostatni dzień terminu na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia mijał w dniu 8 kwietnia 2017 r. Przesyłka zawierająca kasację nadana została w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji w dniu 10 kwietnia 2017 r., a więc 2 dni po upływie terminu zawitego.

Wydaje się, że obrońca wnosząc kasację w sposób wyżej opisany uznał, że w tym wypadku ma zastosowanie przepis art. 123 § 3 k.p.k., zgodnie z którym, jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Gdyby ostatni dzień terminu do wniesienia kasacji w przedmiotowej sprawie wypadł w dniu 9 kwietnia 2017 r. (niedziela), dokonana przez obrońcę czynność byłaby skuteczna. Rzecz w tym, że

dzień 8 kwietnia 2017 r. – sobota, nie był dniem uznanym przez ustawę za dzień wolny od pracy (zob. w tym przedmiocie jednolite orzecznictwo Sądu Najwyższego, postanowienia: z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 289/11, OSNKW 2012, z. 6, poz. 63; z dnia 27 sierpnia 2014 r., IV KK 166/14, OSNKW 2015, z. 1, poz. 7). Skuteczne wniesienie kasacji musiało nastąpić do godz. 24.00 dnia 8 kwietnia 2017 r.

Stosownie do treści art. 429 § 1 k.p.k., prezes sądu (w tym wypadku upoważniony sędzia) powinien odmówić przyjęcia kasacji wniesionej po terminie w oparciu o przepis art. 530 § 2 k.p.k. Skoro tego rodzaju decyzja nie zapadła, sąd kasacyjny na podstawie powołanego wyżej art. 531 § 1 k.p.k. postanowił jak w części dyspozytywnej.

Zwalniając skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego – art. 624 § 1 k.p.k. – uwzględniono okoliczność, że jest on pozbawiony wolności i tym samym nie ma realnej możliwości osiągnięcia dochodów, a przyczyna wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia o wskazanej wyżej treści nie była przez niego samego zawiniona.

Pomimo sporządzenia przez obrońcę z urzędu kasacji na rzecz skazanego, uwzględnienie zaistniałych w tej sprawie uwarunkowań, a więc leżącą wyłącznie po stronie adwokata odpowiedzialność za jej nieterminowe wniesienie, implikowało rozstrzygnięciem jak w pkt. 3 części dyspozytywnej postanowienia.

as